

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Bjovulfs Drape eller det af Hr. Etatsraad Thorkelin 1815 udgivne angelsachsiske Digt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 268. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_11-txt-shoot-idm1690/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Klenobier, ja gav endog Jofur sin eneste Datter til Hgte *).

Hermed ender Senebudet sin Fortælling, hvor der Kampene folge sig hen at see den faldne Konge og lægge ham paa Baal **). Intet, siger han, skal smelte med Helten uden Drage-Guldet, men det skal og Ilden aldeles fortære, paa ingen Jærts Haand, om ingen faaer Vigés Hæls skal de Klenobier finne, men tit skal Meen, nu da Helten har aflagt Smil og Glæde, vante eenlig og sorgfuld, sine Smykker berøver; thi i manges lielig Mogensfund skal nu Spydet ryste i Kampernes Haand, ingen Harpeklang skal nu vække Heste, men ordrig skal Valkonen vordre, fortælle Drnen hvortledes han

*) Saavidt jeg af Alt kan skivne, maa Bulf og Jofur være Brodre, Bulf saarer Dugenthjov, men han kommer siden igien og slaar Jofur til Jorden, hvorpaa han sælves af Bulf, og Jofur hjælpes igien paa Besnens (S. 221 L. 14). Hares hyste = Hoveds Smykke S. 220 L. 27 har, som ogsaa Affristerne vise, der Intet at bestille, men har listet sig ind fra S. 221 L. 24 hvor det er paa sit Sted om Dugenthjovs Hjem.

**) Ath (S. 223 L. 15) skal unægtelig være ad B: Baal.

hvide Gildet, der han paa Valen deelte med Alven *).

Nu gange da de Kamper med vindende Taarer ned under Drnenæs, see der den affaldte Konge, og den uhrer Drn: 50 Fod i Længden, med det fortrækkede Guld ved Siden, som Ingen ustraffet kunde tøre, uden Gud selv ham det undte **).

Den 42de Sang begynder med den Anmærkning at Uret lykkes ikke, som synes stadfæstet med et andet Exempel, foruden det med Guldrøven, der nu synes at faae sin Dom, men alt dette er dunkelt ***). Derpaa tager Viglaf til Orde, beklager at faa mange maae bøde for den Enes (Guldrøvens) Brøde, og at der nu ingen Udvei fandtes, saa Bjedulf kunde lade Dragen ruge over sine

*) Nalles (S. 224 L. 6) maa sikkert være Jelt, for ealles, reordian (L. 19) her, som i en af Affristerne, læses reordian, og herith (L. 22) med ligedan Hjemmet, he with.

**) Her er Afvilligt jeg ikke ret forstaaet.

***) Mig synes der skal staa at F e a r a, (thi saa har begge Affristerne i Ening med Skimbogstavet, hvor Udgaven har weara S. 227 L. 7), ogsaa engang slog en Bogter, hvorefter kom for Ulykke.

